

A PÁSZTOROK IMÁDÁSA

Alkotó	Gerard David Oudewater, 1460 körül – Brugge, 1523
Készítés ideje	1485 körül
Tárgytípus	festmény
Anyag, technika	olaj, tölgyfa
Méret	76,7 × 56,7 cm
Leltári szám	1336
Gyűjtemény	Régi Képtár
Kiállítva	A műtárgy megtekinthető az állandó kiállításban

Gerard David volt az utolsó nagy mester, aki a korai németalföldi festészet Jan van Eycktől eredő stílushagyományát művelte. Különös művészet ez, gyökeresen más szemléletű, mint az olasz kortársaké, akik amúgy rajongtak az északi festményekért, sőt, ezekről lesték el az olajjal való festés fortélyait. De ez a technikai újítás, amely drágaköszereűen áttetsző, üvegfényű ragyogást varázsolt a felületre, csak egy a számtalan eszköz közül, amellyel ezek a képek megigézik a fogékony nézőt. "A kicsi szép" esztétikája, az ábrázolt világ minden parányi részletét aprólékos mûgonddal és szeretettel kidolgozó attitűd az, ami olyan elevenné teszi ezt a kifinomult stílust.

Brugge, ahol David ifjan letelepedett, mintha e hagyomány summája lenne. Az ékszerdoboz-szerű városban dolgozott a kor legjelesebb festője, Hans Memling, akinek elegáns, udvari jellegű stílusa döntő befolyást gyakorolt a mai Hollandiából származó fiatalemberre. Jézus születésének bensőséges áhítatú jelenete rendkívül népszerű témája volt a kornak, magától Daviddól is őt "Nativitas" maradt fenn. Amint a háttérben megjelenő városlátképet is megannyi apró részlet eleveníti meg, úgy a történetet is mindenféle epizódok gazdagítják, hogy a nézőhöz közelebb hozzák, átélhetőbbé tegyék a csodát. A gyertya József kezében például arra emlékeztet, hogy voltaképp éjszaka van, ám az újszülöttről szétáradó fény nappali világosságot éleszt a táj fölött. A sárga köpenyes ifjú pásztornak pedig saját arcvonásait kölcsönözte a festő.

Vécsey Axel

[Itt található a műtárgy a kiállításban.](#)